

ĐỨC MẸ MARIA BAN ƠN QUA ẢNH VẢY PHÉP LẠ

Hội Dòng Thừa Sai Vô Nhiễm chúng tôi có nhiều cứ điểm truyền giáo tại Argentina. Vào năm 1973, tôi được gửi đến làm việc tại Olavarria, nằm trong thủ đô Buenos Aires. Địa bàn hoạt động của tôi là khu ổ chuột nghèo thật nghèo.

Ngay những ngày đầu viếng thăm, các gia đình đã nói với tôi về hoàn cảnh của bà Daniella, một phụ nữ trẻ ở lứa tuổi 35. Đã nhiều tháng qua bà nằm nhà thương vì bị ung thư ruột già. Và những ngày sống còn của bà thật ít ỏi. Thế nhưng, điều đáng nói là bà Daniella không ngừng chửi rủa và xua đuổi mọi người, khiến không ai dám đến gần. Các gia đình Công Giáo nài nỉ tôi đến thăm bà. Tôi hứa sẽ cố gắng.

Trên đường dẫn đến nhà thương, tôi không ngừng lần hạt Mân Côi, kêu xin Đức Mẹ MARIA ra tay trợ giúp. Cô y tá vui mừng khi thấy tôi ngỏ ý đến thăm bà Daniella. Cô dẫn tôi đến ngay phòng bệnh. Đó là một phụ nữ gầy guộc với khuôn mặt tái xanh

và đôi mắt dò xét, giận dữ. Thu hết can đảm, tôi lên tiếng chào và hỏi thăm tình trạng sức khỏe. Bà nhìn tôi một hồi lâu rồi trả lời:

- Tôi yếu mệt lắm, nhưng lại bị bỏ rơi như một con chó!

Chụp lấy cơ hội tốt tôi nói ngay:

- Nếu bà bằng lòng, ngày mai tôi lại đến thăm bà!

Bà trả lời liền:

- Trời ơi tốt lắm! Xin Di đến thăm, vì em không còn ai là thân nhân cả!

Tôi nói thêm:

- Được rồi, ngày mai tôi sẽ trở lại thăm. Nhưng trước khi từ biệt bà, tôi muốn để lại một món quà. Hãy nhận lấy ảnh này. Đây là ảnh Đức Mẹ Ban Ơn, tức ảnh vẫy làm phép lạ. Đức Mẹ MARIA hứa ban nhiều ơn lành hồn xác cho bất cứ người nào mang ảnh với lòng tin tưởng và yêu mến!

Vừa nói tôi vừa trao cho bà ảnh vẫy phép lạ. Bà Daniella nhìn đăm đăm tượng ảnh một hồi lâu, trên khuôn mặt lộ nét sợ hãi. Nhưng rồi bà giơ tay đón nhận ảnh Đức Mẹ và đưa lên môi kính cắn hôn.

Ngày hôm ấy, khi rời nhà thương tôi cảm thấy lòng hân hoan vô tả. Tôi có cảm tưởng mình đã giơ tay chạm đến trời cao!

Từ đó, tôi thường xuyên thăm viếng bà Daniella và tạo mối quan hệ tốt đẹp với bà. Tôi được biết bà sống trong hoàn cảnh của người phụ nữ xứ Samaria. Nghĩa là, bà trải qua nhiều đời chồng, và người đàn ông đang sống với bà, không phải là chồng bà .. (xem Gioan 4,18).

Vào một buổi chiều, tôi nhận điện thoại từ nhà thương báo cho biết bà Daniella đang hấp hối và xin tôi đến gấp. Tôi liền đến nhà thương với một chị em cùng dòng. Tôi cũng mời một Linh Mục dòng Phanxicô và báo cho người đàn ông nhân tình của bà biết. Nửa giờ sau, cả bốn người chúng tôi có mặt tại nhà thương. Tôi một mình bước vào phòng bệnh nhân và sau mấy câu thăm dò, tôi hỏi bà có muốn gặp Linh Mục không. Bà bỗng giận dữ hét lớn, nhưng rồi bà lại dịu giọng và nói:

- Xin Chị mời Cha đến ngay vì em sắp chết rồi!

Vị Linh Mục liền bước vào phòng. Tôi không rõ những gì đã xảy ra trong vòng nửa tiếng đồng hồ đó, nhưng điều chúng tôi được biết: đó là, khi vị Linh Mục trở ra, ngài mời cả ba chúng tôi vào. Trước mặt hai nữ tu chúng tôi làm chứng, vị Linh Mục làm phép cưới cho hai người.

Xét vì tình trạng trầm trọng của con bệnh, mọi người lui gót, chỉ còn lại mình tôi ở với bà Daniella, vì theo lời bác sĩ, bà không qua khỏi đêm đó.

Khi chỉ còn lại hai chúng tôi, bà bật lên khóc nức nở và nói:

- Đây là ngày đầu tiên trong đời tôi cảm thấy mình thật hạnh phúc .. Xin Chị đọc cho em nghe kinh KÍNH MỪNG bằng tiếng Ý!

Tôi cảm động đọc chậm rãi:

- Kính Mừng MARIA đầy ơn phước. Đức Chúa Trời ở cùng Bà. Bà có phước lạ hơn mọi người nữ, và GIÊSU Con lòng Bà gồm phước lạ. Thánh MARIA Đức Mẹ Chúa Trời. Cầu cho chúng con là kẻ có tội. Khi này và trong giờ lâm tử. Amen.

Cứ thế, tôi đọc đi đọc lại nhiều lần Kinh Kính Mừng bằng tiếng Ý. Bà Daniella ngủ thiếp đi lúc nào không biết .. Phần tôi, tôi không chớp mắt, vì sợ bà có thể trút hơi thở bất cứ lúc nào! Đến 6 giờ sáng, bà bừng dậy và nói:

- Chúa ơi, em cảm thấy thật khoẻ khoắn. Chưa bao giờ em ngủ ngon như đêm nay!

Nơi nhà thương, không ai biết chuyện gì đã xảy ra vào đêm đó. Nhưng mọi người ghi nhận bà Daniella biến đổi hẳn. Bà không còn kêu gào chữa rửa nữa. Và sức khỏe của bà cũng mỗi ngày một khả quan hơn. Sau cùng, bà khỏi hẳn bệnh và xuất viện.

Phần tôi, tôi không dám quả quyết phép lạ đã xảy ra. Nhưng tôi có thể xác nhận:

- Chính Đức Mẹ đã can thiệp. Trước tiên trên bình diện thiêng liêng. Tiếp đến trên bình diện thể xác.

Bà Daniella luôn bày tỏ lòng biết ơn và nói với tôi:

- Xin Dì giải thích cho mọi người hiểu: tội lỗi làm cho chúng ta đau khổ và nếm mùi hỏa ngục ngay nơi trần gian này. Hồi còn nhỏ, em yêu mến Đức Mẹ MARIA và bày tỏ lòng mến yêu trong các tháng Năm và Tháng Mười. Nhưng rồi lớn lên, em chạy theo thế gian, và thế gian đã làm em xa lìa THIÊN CHÚA. Em đau khổ suốt trong thời gian này. Nhưng từ khi trở về với Chúa, với Đức Mẹ MARIA, em cảm thấy vô cùng hạnh phúc!

... Hãy loan báo điều này trong nhà Giacóp, hãy đưa tin tại Giuđa rằng: Nghe đây, lũ dân u mê, dại dột, có mắt mà không thấy, có tai mà chẳng nghe. Đến Ta mà các ngươi cũng không kính sợ sao? Trước mặt Ta mà các ngươi cũng không run khiếp sao? Chính Ta đã đắp cát làm ranh giới cho biển, đã ấn định là muôn đời biển không được vượt qua. Biển có động cũng chẳng làm gì, sóng có gào cũng không tràn nổi. Nhưng lòng dân này thật ngoan cố, lì lợm; chúng tự tách rời và bỏ đi luôn. Chúng không tự nhủ: "Chúng ta hãy kính sợ THIÊN CHÚA chúng ta, Đấng cho mưa đúng thời đúng buổi, mưa đầu mùa và mưa cuối mùa, Đấng dành cho chúng ta những thời gian nhất định để thu hoạch mùa màng". Nhưng tội ác của các ngươi đã đảo lộn trật tự đó, và lỗi lầm của các ngươi không cho các ngươi hưởng bao điều tốt đẹp kia (Sách Giêrêmia 5,20-25).

(Luigi Faccenda, "Ho trovato MARIA", Edizioni dell'Immacolata, 1992, trang 25-28)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

